

Bohoslužby 28. 11. 2021 (1. adventná nedeľa)

Adventná výzva

Vzdych: Dobroreč Hospodinovi, moja duša, celé moje vnútro jeho svätému menu! Dobroreč Hospodinovi, moja duša, nezabúdaj na nijaké z jeho dobrodení! On ti odpúšťa všetky previnenia, on Ťa uzdravuje zo všetkých chorôb. Zachraňuje ti život zo záhuby, on Ťa venčí milosťou a milosrdenstvom. **Amen** (Ž 103,1-4)

Pieseň: 176 — Spasiteľu, Kriste náš, radostne Ťa vítame...

Vzdych: On hovorí: „Navážajte, navážajte, urovnávajte cestu, odstráňte prekážky z cesty môjho ľudu,“ lebo takto hovorí Najvyšší a Vznešený, čo tróni večne a sväté je jeho meno. „Prebývam na vysokom a svätom mieste so skrúšeným a pokorným v duchu, aby som oživil ducha pokorných a srdce skrúšených“. **Amen** (Iz 57,14-15)

Suma ev.: „Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť, volajte ho, dokiaľ je nablízku. Bezbožný nech zanechá svoju cestu a hriešny svoje zmýšľanie. Nech sa vráti k Hospodinovi a on sa nad ním zmiluje; k nášmu Bohu, lebo on veľa odpúšťa“. **Amen** (Iz 55,6-7)

Pieseň: 361 — Piesne velebné vyspevujeme...

Vzdych: Dopytujte sa na Hospodina a jeho moc, ustavične hľadajte jeho tvár! Spomínajte na divy, ktoré konal, na znamenia a na rozsudky jeho úst. **Amen** (Ž 105,4-5)

Lekcia: Jk 4,1-10 — Priateľstvo so svetom

¹ Odkiaľ pochádzajú boje medzi vami a odkiaľ rozbroje? Nie vari odtiaľ — z vašej žiadostivosti, ktorá brojí vo vašich údoch? ² Ste žiadostiví, ale nemáte; vraždíte a závidíte, ale nemôžete nič dosiahnuť; bijete sa a bojujete, ale nič nemáte, lebo neprosíte; ³ prosíte, ale nedostávate, lebo prosíte zle; chcete to premárniť podľa svojich zlých žiadostí. ⁴ Cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha. ⁵ Alebo si myslíte, že Písmo nadarmo hovorí: „Boh žiarlivo túži po duchu, ktorého vložil do nás?“ ⁶ Dáva však väčšiu milosť. Preto hovorí: Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť. ⁷ Podriadte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablu a ujde od vás. ⁸ **Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám. Očistite si ruky, hriešnici, a vy, vnútorne rozpoltení, posväťte si srdcia!** ⁹ Bedákajte, nariekajte a plačte! Váš smiech nech sa obráti na nárek a radosť na žal. ¹⁰ Pokorte sa pred Pánom a povýši vás.

Modlitba:

Otče náš nebeský, ďakujeme, že Ťa môžeme hľadať, pretože sa neskrývaš pred nami. Dokonca Ty si ten, kto žiarlivo túži po nás a svojou láskou nás chceš dobehnúť a navrátiť k sebe. Preto túžime po Tvojej blízkosti, aby sme u Teba našli občerstvenie pre svoje mdlé duše. Vyplieň z nás všetku pýchu a daj nám pokoru, aby sme mohli prijať Tvoju milosť. Teraz je čas pokory a pokánia, teraz je čas toho, aby sme sa

ponížili pred Tebou vo svojej biede a odkázanosti. Daj, aby sme tak došli k poznaniu svojich hriechov a previnení. Veď ľahko nám ukazovať na druhých a obviňovať svoje okolie, podmienky a dobu, v ktorej žijeme, len aby sme nemuseli priznať vlastné zlyhania. Ale Ty nás chceš zbaviť hriechu, prinavrátiť nám synovstvo a nezničiteľnú radosť z toho, že sme Tvoji.

V tento adventný čas Ti ďakujeme, že splnil si svoje zaslúbenia a dal si nám Pána Ježiša Krista, ktorý sa ponížil, aby nás povýšil, zomrel, aby nám život navrátil. Ďakujeme za vykúpenie, za dielo spásy. Chválime Ťa za zvesť, ktorou i dnes potešuješ svoj ľud. Prosíme, prived' nás k poznaniu, prijatiu Tohto daru a požehnaj nás radosťou z porozumenia a prijatia Tvojho slova i dnes. Pre očakávaného Pána, Ježiša Krista, Ťa prosíme: vypočuj nás. *Amen.*

Pieseň pred kázňou: 292 — *Otče náš, Ty sám milosť udeľ nám...*

Text: Jk 4,8: „*Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám. Očistite si ruky, hriešnici, a vy, vnútorne rozpoltení, posväťte si srdcia!*“

Milí Bratia a milé Sestry,

Vstupujeme do adventu. Inak, ako sme zvyknutí, inak, ako sme si to predstavovali. Mnohí si hovoria: Či budú vôbec Vianoce? Prečo by nie, určite budú, ak sa ich dožijeme, veď Vianoce nie sú o vonkajších viditeľných veciach, ktoré zapôsobia na ľudské city a tie emócie vyvolajú v nás dojímavé spomienky. Nie, Vianoce sú o zvesti o Božej láske k nám, o Spasiteľovi Ježišovi Kristovi, v kom sa táto láska stelesnila. A preto aj advent má byť prípravou, otvorením našich srdc pre túto zvesť. Ako? Predovšetkým istou sebareflexiou, kedy sa zahľadíme do seba, aby sme vyniesli na povrch všetko, čo v našom živote nie je Bohu milé, čo ho preto poškodzuje a oberá o silu a čo si potrebujeme vysporiadať s našim Pánom.

Z prečítanej lekcie sa teraz chcem venovať najmä počutému základnému veršu, ale nedá mi nespomenúť to apoštolovo kritické konštatovanie faktov, ktoré končí slovami: „*chcete to premárniť podľa svojich zlých žiadostí*“. Veru, ak chceme spravodlivo hodnotiť náš prístup k tomu všetkému, čo si žiadame a o čo prosíme, tak je pravda, že sú to zlé žiadosti, mnoho z toho by šlo iba nazmar. Napr. obstarávanie rôznych náležitostí, ktoré považujeme za základnú súčasť osláv sviatkov, je skôr iba prejavom tejto žiadosti, možno zvýši lesk toho viditeľného, ale k pôsobeniu Zvesti v našich srdciach určite neprispieje. Pretože je to preberanie svetských spôsobov...

Môžeme sledovať, ako mnohé spoločnosti, rodiny ako aj jednotlivci si postupom času vypestovali taký kult alebo rituály, ktoré sa pre nich spájajú so sviatkami tak, že nimi úplne vytlačia samotný odkaz Vianoc, ktorý zostáva niekde na periférii mimo všetkého. A keď je to niečím narušené, nerealizovateľné, tak to vnímajú až ako nejakú tragédiu. Pritom to tragédia nie je, ale možno práve Boží zásah pre naše dobro, aby sme sa z tohoto vykoľajenia dostali naspäť ta, kde máme

byť. Kiežby sme si to uvedomovali aj v týchto časoch a boli vďační Pánovi, že Mu na nás tak veľmi záleží!

Bratia a Sestry, dnes teda máme situáciu, kedy toto vábenie, pokušenie týchto nepodstatných „dekorácií“ okolo Vianoc je z nášho života sčasti vyradené. Vďaka Bohu. Veď teraz môže dostať priestor to, čo je tak žiadúce: môžeme sa viacej stíšiť, počúvať nášho Pána a dovoliť, aby On svojím slovom, svojou prítomnosťou nás nielen potešil, ale aj obdaril radosťou z pochopenia a prijatia Jeho lásky, ktorá sa k nám sklonila v Ježišovi. V tomto zmysle nech je pre nás povzbudením a usmernením do tohto adventného obdobia dnešný text: **„Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám. Očistite si ruky, hriešnici, a vy, vnútorne rozpoltení, posväťte si srdcia!“**

Veľká výzva pre tohoročný advent znie teda takto. Teraz, keď i zbližovanie sa ľudí je veľmi obťažné, keď sa i mnohí blízki akosi odcudzili dôsledkom pandemických odstupov, počujeme, že treba hľadať Božiu blízkosť. Bez Neho sú naše dni i naše sviatky prázdne. **„Priblížte sa k Bohu“**. Má to presne takú hodnotu, ako výrok Jána Krstiteľa: **„Čiňte pokánie“**. Totiž popri oprávnenej kritike je to dobrá zvesť o tom, že priblížiť sa k Bohu alebo činiť pokánie je možné. On sám nás totiž k tomu vyzýva a povzbudzuje. Dobrá správa je o tom, že čas ešte nevypršal a nie je proti nám, ale je daný nám, aby sme ho využili.

Bratia a Sestry, vkročiť do adventu nám bude dobré, ak uposlúchneme tomuto slovu, ak v pokore sa budeme približovať k nášmu Pánovi. V pokore, ktorá prestane reptáť, znepokojevať a búriť sa, ktorá si Jeho slovo váži a ním žije, preto hľadá pokoj a zmierenie. Môžeme sa priblížiť k svätému Bohu — je to veľká výsada. A v tom približovaní sa viacej uvidíme svoju nehodnosť, svoje viny, tú nečistotu, ktorou nás poznačil hriech — a že sa jej chceme zbaviť. Ale ako? Nie navonok, nejakým očistným rituálom, ale vo svojom srdci. Lebo tam je koreň všetkého zlého. **„Zo srdca totiž vychádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, falošné svedectvá a rúhania. To sú veci, ktoré človeka poškvrňujú, ale ješť neumytými rukami človeka nepoškvrňuje.“** — hovorí Ježiš (Mt 15,19-20)

Aké je naše srdce? Jakub hovorí, že rozpoltené. Nemá jednoznačné smerovanie, zaviazanosť, ani jediného pána jednoznačne povereného a zmocneného konať v našom živote. Ako keby chcelo slúžiť dvom pánom: aj svetu, pretože veľa sľubuje a vie mocne pokúšať a vábiť, aj Pánovi Ježišovi. Aj preto je tento čas časom modlitieb a stíšenia, aby sme prosili o očistenie srdca. Totiž sami ho očistiť nedokážeme, ani si uvedomiť, že situácia je tak zlá... Očistenie srdca je dielo Pánovo, ktoré chce konať medzi nami. Aby naše srdce nebolo rozpoltené a nerozhodné, ktoré sa skláňa sem i tam, ale aby sa vedelo zaviazať pri Ňom, veď On je hodný našej dôvery.

„Očistite si ruky, hriešnici, a vy, vnútorne rozpoltení, posväťte si srdcia!“ Mali by sme vypustiť z rúk všetko, čo nám bráni v modlitbe, všetko, čo do nich nepatrí. Čisté (i prázdne) ruky sú výrazom o človeku, ktorý bol zbavený vín, ktorý

má nerušené obecnosť s Pánom a tak sa k Nemu modlí. Je voľný na prijímanie Jeho darov. Čím sú plné naše ruky, prípadne čím si ich špiníme? Výzva znie: očistiť, posvätiť! Čiže činiť pokánie a vyniesť pred Pána na povrch všetko, čo je možno aj skryté, ale nie je v súlade s Jeho vôľou. Vstúpiť do seba a činiť pokánie, hľadať Hospodina, dokiaľ sa dá nájsť. Pretože naše hriechy nás oddeľujú od Neho, ale aj nás ľudí jedného od druhého. Ako apoštol pokračuje. „*Bedákajte, nariekajte a plačte! Váš smiech nech sa obráti na nárek a radosť na žiaľ. Pokorte sa pred Pánom a povýši vás.*“ On kajúcnikom – tým skutočným samozrejme – udelí milosť

Bratia a Sestry, adventný čas je čas pre pokánie. A to preto, lebo nás k tomu vyzýva Pán, ktorý sa priblíži k tým, čo ho hľadajú. Aby im dal milosť. Aby sa pokánie zmenilo v stretnutie s Ním a v nájdenie, totiž, že budeme nájdení. Pretože zasľúbenie pri výzve: „*Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám*“ je veľmi veľavravné, čo môžeme pochopiť vo svetle adventu. Totiž na prvý pohľad sa zdá, že iniciatíva má vyjsť od nás: Ja Ho hľadám, priblížim sa k Nemu a potom aj On ku mne. Ale nie je to celkom tak. Totiž my tej iniciatívy nie sme schopní. Až po prežití tohoto stretnutia s ním s údivom zistíme, že to On bol prvý, ktorý vyrazil smerom k nám a preto je nám umožnené Ho hľadať. Avšak len ten, kto vykročil, kto sa priblíži k Nemu, vie rozpoznať, že ten prvý krok a podstatnú časť tejto vzdialenosti medzi Ním a mnou On už dávno prekonal. Veď svojho Syna, Pána Ježiša Krista poslal k nám. On prekonal vzdialenosť medzi nebom a zemou, preto môžeme aj my vykročiť k Nemu.

Práve to je odkaz či zvesť adventu, že Boh k nám prišiel blízko, preto sa môžeme k Nemu približovať. Aby tomu tak bolo, preto sa stíšme a dovoľme Mu, aby nás očistil od všetkého, čo sme ochotní zo svojich rúk a srdc vypustiť, aby sme Mu mohli ponúknuť svoje odhodlané srdcia a očistené ruky, aby nás posvätil a naplnil radosťou z Jeho blízkosti, odpustenia a spasenia. Nech nám pomáha takto prežiť pokánie, prijať rozhrešenie a nabrať odhodlanie v novom cirkevnom roku chodiť s Ním a zostať v Jeho blízkosti a v obecnosti s Ním. *Amen*

Modlitba:

Pane Ježišu Kriste, v terajšom adventnom očakávaní Ti ďakujeme, že si k nám prišiel tak blízko, že Ťa môžeme pozvať do svojich srdc, do svojho života. Ďakujeme, že si nás takto zblížil a zmieril s Tvojím a naším Otcem nebeským. Vyznávame, že nedokážeme zotrvať v tomto obecnosti, ak Ty nás nepodržíš. Priznávame sa, že nám záleží na nepodstatných veciach, ktoré nás vzdalujú od Teba. Sme plní hnevu, zúfalstva, sklamaní, nezáujmu pre situáciu, ktorá prečiarkla naše plány a zmenila naše životy. Daj ale, aby sme prijali, že aj to je nástroj v Tvojich rukách k tomu, aby sme u Teba hľadali všetko, čo je podstatné k životu, vrátane aj nádeje na spasenie. A ďakujeme, že nám túto milosť neprestajne ponúkaš, veď čas milosti ešte trvá.

V tomto novom cirkevnom roku prosíme o obnovenie nášho odhodlania pre Teba, obdaruj nás novým videním, aby sme uzreli, čo všetko pre nás máš, kde všade sa skrýva Tvoje požehnanie. Daj nám silu *statočne bojovať s hriechom a životom* Ťa

oslavovať. Daj nám čisté myšlienky a zdravé túžby, ktoré sú v súlade s Tvojím plánom. Nech tento advent naplní naše očakávania nad rámec našich túžob a predstáv. Prosíme, daj sa mocne poznať každému, kto na Teba očakáva.

Predkladáme Ti aj svoje osobné vyznania a prosby... Prosíme, vypočuj nás.
Amen

Otče náš...

Požehnanie...

Záverečná pieseň: 242 — *Pane, pusť nás s požehnaním domov v blahom pokoji*